

til at gaae ind paa denne Lov for andre Embedsmænds Vedkommende, skulde man i altsaa forandre det, der blev vedtaget den 12te Januar, og stille Sagen hen aldeles i det Uvisse. Jeg vil spørge, om man, dersom Kornpriserne havde stillet sig saaledes, at det vilde have været til Skade for de Embedsmænd, der høre ind under Loven af 12te Januar, at komme ind under denne Lov, vilde have havt dem ind derunder; det var vist ikke sandt nogen af de Herrer ind, men da man nu kan see, at det maaskee kan yde en lille Fordeel, er man saa grubb paa at skaffe dem den, at man partout vil have Loven af 12te Januar forandret. Jeg kan virkelig ikke erkjende dette for rigtigt, jeg kan ikke erkjende det for begrundet. Naar den ærede Rigsdagsmand siger, at man, da man issor, ved Siden af at vedtage en midlertidig Gageringslov for de øvrige Embedsmænd, vedtog Loven af 12te Januar 1858, uagtet disse Love vare af forskjelligt Indhold, dog gik ind fra, at de omtrent skulde være baserede paa det samme Princip, saa veed jeg slet ikke, hvorfra dette er hentet. Det forstaaer sig, man er jo et ubestemt Ord, og jeg vil ikke nægte, at der kan have været 1 eller 2 man, som toge dette Hensyn, men jeg veed virkelig ikke, hvor det med nogen Almindelighed er gjort gjældende, at det skulde være saa. Grunden, hvorfor man hidtil har ladet dette System saaledes staae hen i det Uvisse, er jo den, at Regjeringen ikke hidtil har villet gaae ind derpaa med Hensyn til Embedsmændene uden for Universitetet, saa at vi kun have kunnet gjøre det gjældende i de Tilfælde, hvor Regjeringen var nødt til at tage det for dog at faae Noget. Grunden til, at den almindelige Lønningelov og Lønningeloven af 12te Januar bleve stillede forskjelligt, var den, at Cultusministeren gik ind paa, ja endog selv foreslog, at anvende Systemet for Universitetets Embedsmænd, medens man fra Regjeringens Side ikke var villig til at anerkjende det med Hensyn til andre Embedsmænd. Der er nu i saa Henseende indtraadt en Forandring, som vi ville haabe vil medføre, at Systemet bliver indført for alle Embedsmænd, men dersom at drage Slutninger med Hensyn til, hvad man har tænkt sig, troer jeg ikke, man med nogen Ret kan. Jeg maa

gentage, og der er endnu ikke anført Noget, som i mindste Maade svækker det, at overalt, hvor man i Loven af 12te Januar har bestemt Lønningssatser, har man bestemt dem i den Forudsætning, at en Sædberegning med en Gjennemsnitspris af 5 Rd. vilde være passende; om det maaskee ikke, som den ærede Minister yttrede, er steet efter nogle Overveelse fra hans Side, veed jeg ikke, men jeg veed, at det af Flere i Udvalget blev taget under meget nøle Overveelse; hvorvidt disse Satser skulde være saaledes, som de ere vedtagne, eller anderledes. Jeg holder fast paa, at Uendringssorlaget er aldeles principløst og ikke kan være foranlediget af andet Hensyn end det, at man ved denne Lov for et enkelt Aar vil søge at skaffe yderligere Løn til Embedsmænd, om hvem man selv erklærede, at de ved Loven af 12te Januar have faaet en fuldkommen passende og anstændig Løn; jeg seer ikke nogen anden Grund til, at man nu for et enkelt Aar skulde forandre det engang Vedtagne.

Winther: Det har glædet mig atter taften at høre den høitærede Cultusminister anerkjende, at Universitetets Lærere blandt Andre nu have faaet en saa god Stilling ved Loven af 12te Januar d. A.; at de ikke bør forlange Mere. Det er ogsaa min Overbeviisning, at Ministeren deri har fuldkommen Ret, og at de saaledes med Røglighed kunne afvente de endelige Bestemmelser, der ville blive truffene med Hensyn til Lønningen for Embedsmænd i Almindelighed; hvis det Princip, som er blevet indført i den foreliggende Lov, maatte finde Indgang i de forventede nye Lønningelove, ville de kunne vente, at man til den Tid vist nok vil indrømme dem samme Begunstigelse som andre Embedsmænd. Derimod er det ganske vist, at der er enkelte Embedsmænd, som ere i en uheldig Stilling, og deriblandt er her taften allerede nævnt Bibliothekaren ved Universitetets biblioteket. — De Herrer, som i flere Aar have været her i Thinget, ville erindre, at her have foreligget Andrægender, nemlig fra Underbibliothekarerne, hvis Billighed dengang sandt megen Anerkjendelse, og det gjør mig ondt, at der ikke er gjort noget Yderligere for dem. Der er ligeledes andre Embedsmænd, som jeg tid-